EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 04.06.1996
KOM(96) 250 lopull.

95/0160 (SYN)

Uudelleen käsitelty ehdotus

NEUVOSTON ASETUKSEKSI (EY)

elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista

(komission EY:n perustamissopimuksen 189 C (d) artiklan nojalla esittämä)

PERUSTELUT

(hyväksyttyjen ja hylättyjen tarkistusten osalta)

TAVOITE: neuvoston uudelleen käsitelty ehdotus (EY) elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista

Viitteet: komission ehdotus KOM (95) 283 lopull. 95/0160 (SYN)

Yhteispäätösmenettely, toinen käsittely, 189 c artiklan d kohta

ASIAKIRJAN TAUSTA

Komissio esitti 14 päivänä heinäkuuta 1996 neuvostolle ja komissiolle asetusehdotuksen elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on tarkistaa, uudelleenjärjestää, saattaa ajan tasalle ja mukauttaa elintarvikeapupolitiikkaan ja -hallintoon, mukaan lukien elintarviketurvaan liittyvät erityiset tukitoimet, kuten tuotannontekijöiden, siementen, varastointiohjelmien ja pikahälytysjärjestelmien jako, lainsäädäntövälineet.

Neuvoston ehdotus asetukseksi elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista, joka perustuu perustamissopimuksen 130 W artiklaan, kuuluu yhteispäätösmenettelyn soveltamisalaan (perustamissopimuksen 189 C artikla).

Yhteispäätösmenettelyn mukaisesti parlamentti on antanut lausuntonsa toisessa käsittelyssä 21 päivänä toukokuuta 1996 ja tehnyt yhteensä 39 tarkistusta (EP 216/574). Komissio on 189 C artiklan d kohdan mukaisesti esittänyt uudelleen käsitellyn ehdotuksen, johon se on sisällyttänyt hyväksymänsä tarkistukset.

HUOMAUTUKSET PARLAMENTIN TOISESSA KÄSITTELYSSÄ TEKEMISTÄ TARKISTUKSISTA

Kokonaisuudessaan tarkistukseen voidaan jakaa kahteen ryhmään: niihin, jotka koskevat asetuksen sisältöä (elintarvikeapu köyhyyden torjunnan välineenä, paikallisten ostojen lisääjänä, juomaveden hankinta, naisten osallistuminen elintarviketurvahankkeisiin), ja niihin, jotka koskevat asetuksen muotoa. Monet tarkistuksista tarkentavat ja selkeyttävät tekstiä, ja näin ollen ovat omiaan parantamaan sitä.

a) Hyväksyttyjen/hylättyjen tarkistusten lyhyt erittely

Toisessa käsittelyssä esitetyt tarkistukset voidaan jakaa neljään ryhmään: Komissio on hyväksynyt kokonaisuudessaan seuraavat tarkistukset: N:o 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 15 I luetelmakohta, 15 II luetelmakohta, 15 III luetelmakohta, 16

III luetelmakohta, 17, 18, 19, 20, 21 I luetelmakohta, 21 II luetelmakohta, 21 IV luetelmakohta, 21 V luetelmakohta, 21 VI luetelmakohta, 21 VII luetelmakohta, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 37 ja 38, koska ne parantavat tekstiä tai muuttavat sitä perustellusti.

Komissio hyväksyy tarkistusten N:o 8, 4, 11, 13 ja 14 sisällön muotoilultaan erilaisena, sillä ne muuttavat sisältöä perustellusti. Muodon osalta komissio pitää toisenlaista muotoilua parempana.

Komissio ei ole hyväksynyt seuraavia tarkistuksia, koska ne joko rajoittavat elintarvikeavun soveltamisalaa tai koska niiden hallinto on kohtuuttoman raskasta komissiolle (15 IV luetelmakohta, 16 I luetelmakohta, 16 II luetelmakohta, 21 III luetelmakohta, 32, 39 ja 40) tai koska ne on vaikeasti yhdenmukaistettavissa neuvostossa saavutettuun sovitteluratkaisuun (N:o 25, 26, 33 ja 36).

b) Komission kanta ja sen perustelut

Ottaen huomioon muiden tarkistusten osalta komission ehdotettu kanta sellaisena kuin se on esittetynä a kohdassa komissio hylkää edeltävässä kohdassa mainitut tarkistukset seuraavista syistä:

N:o 15 IV luetelmakohta: tämä tarkistus koskee avunsaajamaiden elintarvikkeiden tuontiriippuvuuden vähentämistä; päin vastoin komissio tukee kaupallisen viennin lisäämistä rakenteellisesta puutteesta kärsivien maiden elintarviketurvapolitiikan pääasiallisena osana.

N:o 16 I ja II luetelmakohta: tämän tarkistuksen tarkoituksena on vahvistaa elintarvikeavun myöntämisen ainoaksi perusteeksi avunsaajien kyvyttömyyden selvitä elintarvikepuutteestaan tai vakavan elintarvikepulan. Tällainen elintarviketurvan myöntämistä koskeva valikoivuus uhkaa rajoittaa elintarvikeavun ja -turvan soveltamisalaa.

N:o 21 III luetelmakohta: tämän tarkistuksen tarkoituksena on lujittaa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kaupanpidosta, kuljetuksesta ja jakelusta vastaavien henkilöiden rahoitusta. Itse asiassa yhteisön rahoituksen on kohdistuttava maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kaupanpidon, kuljetuksen jakelun tai jalostuksen tukemiseen eikä niistä "vastaavien henkilöiden" avustamiseen.

N:o 25 ja 26: nämä tarkistukset koskevat tuotteiden hankkimista kehitysmaiden markkinoilta, mikä on asetuksen varsinainen ydin. Komissio arvioi, että parlamentin tarkistuksissa N:o 25 ja 26 vahvistamat ostojen ensisijaisuutta koskevat perusteet jättävät huomiotta elintarvikeryhmässä puheenjohtajan toimivan maan laatiman sovitteluratkaisuehdotuksen 11 artiklalla vaikeasti saavutetun "dynaamisen tasapainon", vaikka mainitut perusteet suosivat ja lujittavat kolmisuuntaisten ostojen tärkeyttä.

N:o 32: tässä tarkistuksessa komissiota pyydetään varmistamaan tarvittava yhteensovittaminen sen pääosastojen ja osastojen välillä, jotta elintarvikeaputoimet ja elintarviketurvatoimet voidaan yhteensovittaa toimiin muilla aloilla. Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta, koska se jo varmistaa tällaisen yhteensovittamisen, josta myös määrätään myös sen sisäistä hallintoa koskevissa säännöissä.

N:o 33: tämä tarkistus koskee yhteisen kannan 21 artiklaa, jossa vahvistetaan elintarvikeavusta tehdyssä yleissopimuksessa viljana annettavan elintarvikeavun yhteisölle ja jäsenvaltioille kuuluvat osuudet. Tämän artiklan muotoilusta on käyty pitkä neuvottelu neuvoston ryhmässä, jonka seurauksen on hyväksytty lopullinen teksti, jossa säädetään yhteisestä toiminnasta (sui generis -päätös), ja neuvosto on hyväksynyt yhteisön puolesta Euroopan yhteisön osuuden jäsenvaltioiden edustajien hyväksyessä jäsenvaltioiden osuudet niiden puolesta.

N:o 36: tämän tarkistuksen tarkoituksena on sisällyttää kansallinen apu elintarvikeapukomitean toteuttamaan analyysiin ja seurantaan. On aiheellista tarkentaa, että komitean toimivalta rajoittuu yhteisön elintarvikeapua saavaan elintarviketurvaan ja että se ei missään tapauksessa ulotu kansalliseen apuun.

N:o 39: tässä tarkistuksessa komissiota pyydetään kerran vuodessa laatimaan elintarvikeaputoimien arviointia koskeva kertomus ja toimittamaan se parlamentille. Tältä osin komission mielestä on "Williamsonin julistuksen" seurauksena aiheellisempaa poistaa aikaa koskeva viittaus muiden kertomusten kuin yhteisen kannan 31 artiklassa määrätyn kertomuksen osalta.

N:o 40: tämän tarkistuksen tarkoituksena on saada komissiolta arviointi, joka keskittyy elintarvikeaputoimien ja Euroopan unionin muiden politiikkojen toisiin täydentävyyteen. Tällainen sitoumus velvoittaisi komission toimittamaan arvioita elintarvikeaputoimien täydentävyydestä, ja tällainen arviointitehtävä on jo pitkälle edennyt.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä,[2]

sekä katsoo, että

elintarvikeapu pysyy edelleen tärkeänä osana yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa,

elintarvikeavun on kuuluttava kehitysmaiden elintarviketurvan parantamiseen pyrkivään politiikkaan, erityisesti toteuttamalla elintarvikestrategioita, joiden tarkoituksena on köyhyyden lievittäminen ja lopullisena tavoitteena elintarvikeavun tarpeettomaksi tekeminen,

Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot yhteensovittavat tiiviisti kehitysyhteistyöpolitiikkansa elintarvikeapuohjelmien ja erityisesti elintarviketurvan parantamiseen pyrkivien toimien osalta; yhteisö ja sen jäsenvaltiot osallistuvat tiettyjen tämän alan kansainvälisten sopimusten, erityisesti elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen, soveltamisalaan kuuluvaan toimintaan,

alueellisen, kansallisen ja kotitalouksien pitkän tähtäimen elintarviketurva, joka takaa kaikille aktiivisen ja terveen elämän edellyttämän ravinnon jatkuvan saatavuuden, on köyhyyden torjunnan olennainen osa, jota on tarpeen korostaa kaikissa kehitysmaihin suunnatuissa ohjelmissa,

elintarvikeavulla ei saa olla haitallisia vaikutuksia avunsaajamaiden tavanomaisiin tuotantorakenteisiin ja kaupallisiin tuontirakenteisiin,

elintarvikeapu ja elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet, jotka ovat olennainen osa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa, ovat tavoitteita, jotka on otettava huomioon kaikessa kehitysmaita koskevassa yhteisön politiikassa, erityisesti talousuudistusten ja rakennesopeutuksen kannalta,

miesten ja naisten eri vastuualueet kotitalouksien elintarviketurvan osalta huomioon ottaen olisi miesten ja naisten erilaiset roolit otettava järjestelmällisesti huomioon elintarviketurvan varmistamiseen pyrkiviä ohjelmia laadittaessa,

---

1 EYVL N:o C 253, 29.9.1995, s. 10

2 Euroopan parlamentin päätös, tehty ..., ei vielä julkaistu EYVL:ssä

on tärkeää vahvistaa naisten ja yhteisöjen osallistumista elintarviketurvan varmistamista koskeviin pyrkimyksiin kansallisella, alueellisella tai paikallisella sekä kotitalouksien tasolla,

elintarvikeavun on oltava tehokas väline riittävän ja asianmukaisen ravinnonsaannin turvaamiseksi ja väestön elintarvikkeiden saatavuuden ja saavutettavuuden edellytysten parantamiseksi paikallisten kulutustottumusten sekä tuotanto- ja kauppajärjestelmien mukaisesti erityisesti elintarvikekriisitilanteissa, ja sen on sisällyttävä kokonaisuudessaan kehitysyhteistyöpolitiikkaan,

välineenä elintarvikeapu on yksi tärkeimmistä osista yhteisön kehitysmaiden kriisitilanteiden torjunta- ja hallintapolitiikassa, ja tämän vuoksi sen täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon sen mahdolliset yhteiskunnalliset ja poliittiset vaikutukset,

elintarvikeaputoimet voivat edistää toimivia ratkaisuja ainoastaan, jos ne yhdennetään paikallisen tuotannon ja kaupankäynnin uudelleenkäynnistämisen mahdollistaviin kehitystoimiin,

on osoittautunut olevan tarpeen parantaa elintarvikeavun erittelyä, tilanteen määrittelyä, ohjelmien laatimista ja seurantaa koskevia valmiuksia paremman tehokkuuden varmistamiseksi ja paikalliseen tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja kaupanpitovalmiuksiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi,

elintarvikeavusta olisi tehtävä mainittuja maita koskevan yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan todellinen väline, jonka avulla yhteisöllä olisi erityisesti mahdollisuus osallistua täysipainoisesti monivuotisiin yhteistyöhankkeisiin,

tätä tarkoitusta varten yhteisön olisi voitava turvata avun säännöllinen toimittaminen ja aiheellisissa tapauksissa sitoutua kyseisten maiden osalta tuotteiden vähimmäismäärien toimittamiseen kehitysyhteistyöpolitiikkoihin liittyvien monivuotisten erityisohjelmien yhteydessä sekä kansainvälisiin järjestöihin nähden,

yhteisön tukea kehitysmaiden elintarviketurvaa koskeville pyrkimyksille voidaan lisätä parantamalla elintarvikeavun joustavuutta siten, että tietyin edellytyksin elintarvikeaputoimet voidaan korvata taloudellisella tuella elintarviketurvatoimille ja erityisesti maatalous- ja elintarviketoimille, ympäristövaatimukset sekä pienviljelijöiden ja kalastajien edut huomioon ottaen,

yhteisö voi avustaa kehitysmaiden apua tarvitsevaa maaseutu- ja kaupunkiväestöä osallistumalla elintarviketurvaa koskevien tukitoimien rahoitukseen elintarvikkeiden, siementen, maataloustyökalujen sekä erilaisten tuotannontekijöiden hankintojen ja erilaisten tuotantotapojen avulla sekä varastointiohjelmien, pikahälytysjärjestelmien, valmiuden, neuvonnan sekä teknisen ja rahallisen avun kautta,

lisäksi olisi vahvistettava alueelliset mallit ja tuettava niitä elintarviketurvan alalla, mukaan lukien kolmenväliset toimet elintarvikeavun alalla ja paikalliset ostotoimet saman alueen maiden luonnollista täydentävyyttä hyödyntäen; elintarviketurvapolitiikkaan olisi

liitettävä alueellinen ulottuvuus alueellisen elintarvikekaupan ja yhdentymisen edistämiseksi,

elintarvikeostot paikallisella tasolla auttavat vähentämään tehottomuutta, kustannuksia ja ympäristörasitusta, joita voisi syntyä huomattavien elintarvikemäärien kuljetuksista maailmassa,

elintarviketuotannon geenipotentiaalia ja biologista monimuotoisuutta olisi suojeltava,

yhteisön elintarvikeapupolitiikka on mukautettava useissa avunsaajamaissa käynnissä oleviin maantieteellis-poliittisiin muutoksiin ja taloudellisiin uudistuksiin,

olisi laadittava luettelo maista ja elimistä, jotka voivat olla yhteisön avustustoimenpiteiden kohteena,

lisäksi olisi samasta syystä säädettävä mahdollisuudesta antaa yhteisön apua kansainvälisten, alueellisten ja hallituksista riippumattomien järjestöjen käyttöön; näiden järjestöjen olisi täytettävä tietyt elintarvikeaputoimien moitteettomuuden takaavat edellytykset,

tiettyjen suunniteltujen säännösten soveltamisen helpottamiseksi ja avunsaajamaan politiikkaan mukautumisen varmistamiseksi elintarvikeavun alalla olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission tiiviistä yhteistyöstä elintarviketurvaa ja -apua käsittelevässä komiteassa,

olisi syytä määritellä näiden toimien täytäntöönpanemiseksi toteutettavat toimenpiteet mukauttamalla täytäntöönpanoon liittyvät yksityiskohtaiset säännöt kunkin avunsaaja-alueen erityispiirteisiin yhteisiä poliittisia suuntaviivoja ja yhteistä strategiaa noudattaen, ja

elintarvikeavun tehokkaamman hallinnan varmistamiseksi siten, että se vastaa paremmin avunsaajamaiden etuja ja tarpeita, ja päätöksenteko- ja täytäntöönpanomenettelyjen parantamiseksi olisi korvattava elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta 22 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3972/86[3], elintarvikkeita koskevien vaihtoehtoisten toimien toteuttamisesta elintarvikeaputoimitusten asemesta 19 päivänä kesäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1755/84[4], varastointiohjelmien ja pikahälytysjärjestelmien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2507/88[5], kansainvälisten toimielinten ja muiden kuin julkishallinnon järjestöjen suorittamien elintarviketuotteiden tai siementen ostojen yhteisrahoitustoimien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu

---

3 EYVL N:o L 370, 30.12.1986, s. , Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1930/90 (EYVL N:o L 174, 7.7.1990, s. 6)

4 EYVL N:o L 165, 23.6.1984, s. 7

5 EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 1

neuvoston asetus (ETY) N:o 2508/88[6] ja elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta annetun asetuksen (ETY) N:o 3972/86 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä toukokuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1420/87[7],

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteet ja yleiset suuntaviivat

1 artikla

1. Yhteisö toteuttaa elintarvikeaputoimia sekä elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia kehitysmaiden hyväksi kehitysyhteistyöpolitiikkansa mukaisesti asianmukaisen ratkaisun löytämiseksi vakavan elintarvikepulan tai elintarvikekriisien aiheuttamissa elintarviketurvan kannalta epävakaissa tilanteissa.

   Humanitaarisia elintarvikeaputoimia toteutetaan humanitaarista apua koskevan lainsäädännön perusteella, eivätkä ne kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Vakavassa kriisitilanteessa käytetään tiiviisti yhteensovitettuina kaikkia yhteisön apupolitiikan välineitä kyseisen väestön hyväksi.

2. Tämän asetuksen mukaisista toimista päätetään, kun on ensin tutkittu tämän välineen soveltuvuus ja tehokkuus verrattuna muihin yhteisön avun käytettävissä oleviin elintarviketurvaan ja elintarvikeapuun mahdollisesti vaikuttaviin toimintakeinoihin ja niiden kanssa yhteensovitettuina.

   Komissio huolehtii siitä, että tässä asetuksessa säädetyt toimet toteutetaan muiden avunantajien toimien kanssa läheisesti yhteensovitettuina.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen elintarvikeaputoimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteena on erityisesti:

   - edistää köyhyyteen liittyvää elintarviketurvaa kehitysmaiden ja -alueiden väestöjen hyväksi,

   - kohottaa avunsaajaväestön ravitsemustasoa ja helpottaa sen tasapainoisen ravinnon saantia,

---

6 EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 4

7 EYVL N:o L 136, 26.5.1987, s. 1

- helpottaa väestön puhtaan juomaveden saantia,

- edistää elintarvikkeiden saatavuutta ja saavutettavuutta väestön osalta,

- edistää avunsaajamaiden tasapainoista taloudellista ja sosiaalista kehitystä maaseutu- ja kaupunkiympäristössä kiinnittäen erityistä huomiota miesten ja naisten rooleihin kotitalouksissa ja yhteiskunnassa; yhteisön avun lopullisena tavoitteena on avunsaajien muuttaminen oman kehityksensä toimijoiksi,

- tukea avunsaajamaiden pyrkimyksiä niiden oman elintarviketuotannon parantamiseksi alueellisella, kansallisella ja paikallisella sekä perheiden tasolla,

- vähentää niiden riippuvuutta elintarvikeavusta,

- edistää niiden elintarvikeomavaraisuutta joko tuotantoa lisäämällä tai parantamalla ostokykyä,

- tukea köyhyyden torjumiseen tähtääviä aloitteita kehityksen näkökulmasta.

4. Yhteisön elintarvikeapu on yhdennettävä mahdollisimman täydellisesti kehityspolitiikkoihin erityisesti maatalouden ja maatalouselintarvikkeiden aloilla samoin kuin kyseisten maiden elintarvikestrategioihin. Yhteisön apua käytetään tukemaan avunsaajamaiden kehittämiä politiikkoja köyhyyden torjumisen, ravitsemuksen, äitien ja lasten terveydenhoidon, ympäristönsuojelun ja kunnostamisen aloilla siten, että painopiste on ohjelmien jatkuvuudessa, erityisesti maan elpyessä hätätilanteesta. Riippumatta siitä, myydäänkö apua vai jaetaanko sitä ilmaiseksi, apu ei saa häiritä paikallisia markkinoita.

I OSASTO - Elintarvikeaputoimet

2 artikla

1. Elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden sekä muiden elintarvikeavun perusteella toteutettavien toimien on mahdollisimman hyvin vastattava avunsaajaväestön ravintotottumuksia, eikä niillä saa olla haitallisia vaikutuksia apua vastaanottaviin maihin.

   Tuotteita valittaessa olisi tutkittava keinoja enimmäistää ravinnon määrää, jotta voitaisiin saavuttaa mahdollisimman monet ihmiset, ottaen huomioon tuotteiden laatu tyydyttävän ravitsemustason takaamiseksi.

Yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden valinnassa sekä niiden hankintaa ja jakelua koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä otetaan erityisesti huomioon elintarvikkeiden saatavuuden yhteiskunnalliset erityispiirteet avunsaajamaissa, erityisesti heikoimmassa asemassa olevat ryhmät ja naisten asema kotitalouksissa.

2. Elintarvikeavun myöntäminen perustuu ensisijaisesti avun perusteena olevien todellisten tarpeiden puolueettomaan arviointiin, silloin kun sen myöntäminen näyttää ainoalta keinolta parantaa sellaisten ryhmien elintarviketurvaa, joilla ei ole keinoja eikä mahdollisuuksia itse korjata elintarvikepulaansa. Tätä varten on kiinnitettävä huomiota seuraaviin perusteisiin jättämättä kuitenkaan huomiotta muita asiaan kuuluvia perusteita:

   - elintarvikepula,

   - ravintotilanne mitattuna inhimillisen tilanteen ja ravintotilanteen kehityksen osoittimilla,

   - tulot asukasta kohti ja erityisen köyhät väestöryhmät,

   - kyseisten väestöjen hyvinvoinnin yhteiskunnalliset osoittimet,

   - avunsaajamaan maksutasetilanne,

   - ehdotetun toimen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus ja rahoituskustannukset;

   - pitkän tähtäimen elintarviketurvapolitiikan olemassaolo avunsaajamaassa.

3. Elintarvikeavun myöntäminen on tarvittaessa riippuvainen lyhytaikaisten, monivuotisten kehityshankkeiden, alakohtaisten toimien tai kehitysohjelmien toteuttamisesta siten, että etusija annetaan elintarvikkeiden kestävää ja pitkän tähtäimen tuotantoa ja elintarviketurvaa elintarvikepolitiikan ja -strategian mukaisesti avunsaajamaissa edistäville hankkeille, toimille tai ohjelmille. Tarvittaessa avulla voidaan suoraan edistää tällaisten hankkeiden, toimien tai ohjelmien toteuttamista. Tämä avun täydentävä luonne on varmistettava vastikevarojen käytöllä yhteisön ja edunsaajamaan tai tarvittaessa apua saavan elimen tai hallituksista riippumattoman järjestön yhteisen sopimuksen mukaisesti, jos yhteisön toimittama apu on tarkoitettu myytäväksi. Jos elintarvikeapu on tarkoitettu useiden vuosien ajalle jakautuvan kehitysohjelman tueksi, se voidaan myöntää monivuotisena kyseiseen ohjelmaan liittyvänä tukena. Apua voi peruselintarvikkeiden myöntämisen lisäksi olla erityisesti siementen, lannoitteiden, työkalujen, muiden tuotannontekijöiden ja raaka-aineiden toimittaminen, varmuusvarastojen muodostaminen, tekninen ja taloudellinen apu sekä valistus- ja koulutustoimet.

4. Elintarvikeavulla voidaan tukea sekä elintarvikeohjelmaan oleellisesti kuuluvien varmuusvarastojen perustamista, erityisesti viljelijöiden varastot ja kansalliset varastot huomioon ottaen, että alueellisten varastojen perustamista.

5. Vastikevaroja on hoidettava johdonmukaisesti muihin yhteisön avun välineisiin nähden.

   Neuvoston asiaa koskevien päätöslauselmien mukaisesti kehitysavun eri välineiden tuottamia vastikevaroja rakennesopeutusta läpikäyvien maiden osalta on hoidettava yhtenäisen ja johdonmukaisen budjettipolitiikan osana uudistusohjelman yhteydessä. Tässä tilanteessa yhteisö voisi siirtyä vastikevarojen kohdentamisesta niiden kokonaisvaltaisempaan käyttöön heti kun edistystä tapahtuu valvontavälineiden tehokkuudessa, talousarvion suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä julkistalouden tilintarkastustoimen hoitamisessa kotimaisin voimin. Mainittuja vastikevaroja hoidetaan yhteisön avun näitä varoja koskevien yleisten menettelyjen mukaan, ensisijaisesti elintarviketurvaohjelmien ja -politiikkojen tukemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä, mitä edellä säädetään.

II OSASTO - Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet

3 artikla

Yhteisö voi toteuttaa elintarvikepulasta kärsivien kehitysmaiden hyväksi elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia, kun se on edellytyksiin nähden perusteltua.

Avunsaajamaa, komissio, kansainvälinen, alueellinen tai hallituksista riippumaton järjestö voi toteuttaa nämä toimet.

Näiden toimien tarkoituksena on tukea käytettävissä olevilla varoilla elintarvikestrategian tai muiden kyseisen väestön elintarviketurvaa parantavien toimenpiteiden laatimista ja toteuttamista ja kannustaa kyseisiä maita ja erityisesti niitä maita, joissa tulotaso on alhainen ja elintarvikepula vakava, vähentämään riippuvuuttaan elintarvikkeista ja elintarvikeavusta. Niiden avulla on parannettava kyseisten maiden köyhimpien väestöryhmien elinolosuhteita.

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet toteutetaan taloudellisena ja teknisenä apuna tässä asetuksessa säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen. Näitä toimia suunnitellaan ja niistä päätetään johdonmukaisesti ja täydentävästi yhteisön muiden kehitysapuvälineiden rahoittamien tavoitteiden ja toimien yhteydessä. Näiden toimien on oltava osa monivuotisia ohjelmia.

4 artikla

Elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia voidaan toteuttaa sellaisten kehitysmaiden ja sellaisten kansainvälisten, alueellisten ja hallituksista riippumattomien järjestöjen hyväksi, jotka ovat oikeutettuja yhteisön elintarvikeaputoimiin tämän asetuksen mukaisesti, osittain tai kokonaisuudessaan sellaisen elintarvikeavun osalta, joka niille on myönnetty tai voitaisiin myöntää, ottaen erityisesti huomioon kyseisen maan tuotannon, kulutuksen ja varastojen kehitys, väestön elintarviketilanne ja muiden avunantajien myöntämä elintarvikeapu.

5 artikla

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet ovat rahoitustukea ja teknistä apua, joiden tarkoituksena on 1 artiklan tavoitteiden mukaisesti parantaa kestävää ja pitkän tähtäimen elintarviketurvaa rahoittamalla erityisesti seuraavia:

- siementen, työvälineiden ja elintarviketuotannon kannalta välttämättömien tuotannontekijöiden toimittaminen,

- erityisesti naisille tarkoitetut maaseudun luotonannon tukitoimet,

- toimet juomavesihuollon järjestämiseksi väestölle,

- varastointitoimet soveltuvalla tasolla,

- maatalous- ja elintarviketuotteiden kaupanpitämiseen, kuljetukseen, jakeluun tai jalostamiseen liittyvät toimet,

- yksityiselle sektorille suunnatut tukitoimet kaupan kehittämiseksi kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla,

- sovellettuun tutkimukseen ja kentällä tapahtuvaan koulutukseen liittyvät toimet,

- ympäristöystävällisen elintarviketuotannon kehittämishankkeet,

- erityisesti naisille ja tuottajajärjestöille suunnatut liitännäis- ja valistustoiminta, tekninen apu ja kentällä tapahtuva koulutus,

- tukitoimet naisten ja tuottajajärjestöjen hyväksi,

- lannoitteiden tuotanto avunsaajamaiden raaka-aineista,

- tukitoimet paikallisten elintarvikeapurakenteiden hyväksi, mukaan lukien kentällä tapahtuva koulutus.

III OSASTO - Pikahälytysjärjestelmät ja varastointiohjelmat

6 artikla

Yhteisö voi tukea kansallisia pikahälytysjärjestelmiä ja osallistua olemassa olevien kansainvälisten pikahälytysjärjestelmien vahvistamiseen, ja se voi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa itse ottaa käyttöön sellaisia järjestelmiä kehitysmaiden elintarviketilanteen osalta tämän asetuksen 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Yhteisö voi myös vastata varastointiohjelmien toteuttamisesta näissä maissa tämän asetuksen mukaisten elintarvikeaputoimien taikka jäsenvaltioiden tai kansainvälisten, alueellisten tai hallituksista riippumattomien järjestöjen toteuttamien vastaavien toimien tukemiseksi.

Olisi varmistettava näiden toimien ja yhteisön muiden kehitysapuvälineiden välinen johdonmukaisuus, mukaan lukien elintarvikeavun myynnistä muodostuvat vastikevarat, ja toimien sopivuus yhteisön noudattamaan kehitysyhteistyöpolitiikkaan.

Näiden toimien tarkoituksena on vahvistaa avunsaajamaiden elintarviketurvaa. Niiden avulla on edistettävä näiden maiden köyhimmän väestönosan elinolosuhteita, ja niiden on oltava näiden maiden vahvistamien kehitystavoitteiden ja erityisesti niiden elintarvikkeiden tuotantopolitiikan mukaisia.

Yhteisön osallistuu näihin toimiin myöntämällä taloudellista ja/tai teknistä apua tässä asetuksessa säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen.

Yhteisön tukemista toimista päätetään olemassa olevat, kansainvälisten erityisjärjestöjen hallinnoimat ohjelmat huomioon ottaen ja johdonmukaisesti niiden kanssa.

7 artikla

Yhteisön tukea varastointiohjelmiin ja pikahälytysjärjestelmiin voidaan pyydettäessä myöntää kansainvälisten, alueellisten tai hallituksista riippumattomien järjestöjen toimiin sellaisten kehitysmaiden hyväksi, jotka voivat saada yhteisön ja sen jäsenvaltioiden elintarvikeapua.

8 artikla

Yhteisön avulla voidaan rahoittaa seuraavia toimenpiteitä:

- pikahälytysjärjestelmät ja sadon, varastojen ja markkinoiden kehitystä sekä kotitalouksien ravitsemustilannetta ja väestön tilanteen vakavuutta koskevien

tietojen keruuta koskevat järjestelmät, jotka on tarkoitettu kyseisten maiden elintarviketilannetta koskevan tiedonsaannin tehostamiseen,

- toimet, joiden tarkoituksena on parantaa varastointijärjestelmiä hävikkien vähenemisen varmistamiseksi ja hätätilanteen varalta riittävien varastointimahdollisuuksien takaamiseksi. Näihin toimiin voi lisäksi sisältyä näissä maissa elintarvikkeiden käsittelyn edellyttämän infrastruktuurin, erityisesti säkitys-, lastinpurku-, desinfiointi-, käsittely- ja varastointiyksikköjen, luominen elintarvikeaputoimien tukemiseksi ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien edistämiseksi,

- edellä mainittuihin toimiin liittyvät alustavat tutkimukset ja koulutustoimet.

II LUKU

Elintarvikeavun, varastointitoimien, pikahälytysjärjestelmien ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

9 artikla

1. Maat ja elimet, jotka voivat saada yhteisön tukea tässä asetuksessa säädettyihin toimiin, luetellaan liitteessä. Tässä yhteydessä pidetään ensisijaisina köyhimpiä väestöryhmiä ja maita, joiden tulotaso on alhaisin ja elintarvikepula vakavin.

   Komissio voi 26 artiklassa tarkoitettua komiteaa kuultuaan ja 27 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muuttaa luetteloa maista ja elimistä, jotka voivat saada apua.

2. Voidakseen päästä välittömästi tai välillisesti osallisiksi yhteisön rahoituksesta tässä asetuksessa säädettyjen toimien toteuttamiseksi hallituksista riippumattomien järjestöjen on oltava seuraavien perusteiden mukaisia:

a) eurooppalaiset hallituksista riippumattomat järjestöt: järjestö on perustettu jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa itsenäisenä, voittoa tavoittelemattomana järjestönä voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

b) järjestön pääasiallinen toimipaikka sijaitsee yhteisön jäsenvaltiossa, avunsaajamaassa tai poikkeuksellisesti kansainvälisten hallituksista riippumattomien järjestöjen osalta jossakin kolmannessa maassa. Tämän toimipaikan on oltava yhteisrahoituksen piiriin kuuluvia toimia koskevien päätösten tosiasiallinen keskus;

c) järjestön on osoitettava kykynsä toteuttaa moitteettomasti elintarvikeaputoimia erityisesti seuraavin perustein:

- riittävä hallinto- ja rahoituskyky,
- suunnitellun toimen kannalta riittävä tekninen ja huoltokyky,
- kyseisen hallituksista riippumattoman järjestön aikaisemmin erityisesti yhteisön tai jäsenvaltioiden rahoituksella toteuttamien toimien tulokset,
- elintarvikeapuun ja elintarviketurvaan liittyvä kokemus,
- järjestön läsnäolo avunsaajamaassa ja kyseisen maan tai kehitysmaiden tuntemus;

d) järjestö on sitoutunut noudattamaan komission vahvistamia avun myöntämistä koskevia edellytyksiä.

10 artikla

1. Yhteisö voi osallistua avunsaajamaiden, komission taikka kansainvälisten, alueellisten tai hallituksista riippumattomien järjestöjen toteuttamien elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien, sellaisina kuin ne määritellään I, II ja III osastossa (I ja II luku), rahoittamiseen.

2. Yhteisrahoitustoimet voidaan toteuttaa avunsaajamaiden taikka kansainvälisten, alueellisten tai hallituksista riippumattomien järjestöjen pyynnöstä sellaisten väestöryhmien elintarviketurvan parantamiseksi, jotka eivät kykene selviytymään elintarvikepulasta omin keinoin tai omin voimavaroin, silloin kun tällaiset toimet vaikuttavat tarkoituksenmukaisimmalta keinolta.

3. Suunniteltaessa I, II ja II osastossa määriteltyjä yhteisön toimia on erityisesti huolehdittava siitä, että:

   - hankkeet suunnitellaan siten, että niiden vaikutukset ovat pysyviä ja ne ovat taloudellisesti elinkelpoisia,
   - tavoitteet ja niiden toteutumisen osoittimet määritellään selkeästi ja tavoitteiden toteutumista valvotaan.

11 artikla

1. Tuotteiden hankinta tapahtuu yhteisön markkinoilla, avunsaajamaassa tai jossakin kehitysmaassa (joka mainitaan tämän asetuksen liitteessä), joka sijaitsee mikäli mahdollista samalla maantieteellisellä alueella.

2. Poikkeuksellisesti ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hankinnat voidaan tehdä muun kuin 1 kohdassa tarkoitetun maan markkinoilta silloin, kun:

   - pyydettyä tuotetta ei sen ominaisluonteen tai laadun vuoksi ole saatavissa yhteisön markkinoilta tai kehitysmaan markkinoilta,

- vallitsee vakava elintarvikepula ja tällaisten ostojen mahdollisuus auttaisi tehostamaan toimintaa.

3. Sisämarkkinoilta saatavissa olevien elintarvikkeiden hankinta voidaan tehdä kehitysmaan markkinoilta sikäli kuin taloudellinen tehokkuus varmistetaan yhteisön markkinoilta tehtäviin hankintoihin nähden.

4. Kun osto tai myynti tapahtuu avunsaajamaassa tai kehitysmaassa, on varmistuttava siitä, että se ei aiheuta häiriöitä kyseisen maan tai saman alueen kehitysmaiden markkinoilla tai aiheuta niiden väestön elintarvikkeiden tuotannolle tai elintarvikehuollolle haitallisia vaikutuksia. Näiden ostojen tai myyntien on kuuluttava mahdollisimman täydellisesti yhteisön kyseiseen maahan soveltamaan kehitysyhteistyöpolitiikkaan, erityisesti tämän maan tai alueen elintarviketurvan edistämisen osalta.

12 artikla

Niiden avunsaajamaiden osalta, joissa elintarvikkeiden tuonti on osittain tai kokonaan vapautettu, yhteisön avun käyttö on toteutettava sopusoinnussa kansallisten politiikkojen kanssa ja markkinoiden vääristymistä välttäen.

Tällöin yhteisön avustukset voidaan toteuttaa myöntämällä kyseiselle maalle valuuttaa yksityisten toimijoiden käyttöön annettavaksi, edellyttäen että toimi kuuluu köyhyyden lievittämiseen tähtäävään talous- ja sosiaalipolitiikkaan ja maatalouspolitiikkaan (mukaan lukien peruselintarvikkeiden tuontistrategia). Avunsaajien on todistettava, että heidän käyttöönsä annetut varat on käytetty oikein. Etusijalla ovat pienet ja keskisuuret yksityiset toimijat toimien täydentävyyden varmistamiseksi. Toimien täytäntöönpanoa koskevien toimivaltuuksiensa rajoissa komissio voi päättää positiivista syrjintää koskevista toimenpiteistä pienten ja keskisuurten yksityisten toimijoiden hyväksi.

Tähän apuun sovelletaan 11 artiklassa tarkoitettuja periaatteita.

13 artikla

1. Yhteisö voi vastata elintarvikeavun kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

2. Kun komissio katsoo, että yhteisön on vastattava elintarvikeavun sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista, se ottaa huomioon seuraavat yleiset perusteet:

   - vakava elintarvikepula,

   - elintarvikeavun toimittaminen alhaisen tulotason maihin, joissa vallitsee vakava elintarvikepula,

- elintarvikeavun toimittaminen 10 artiklassa tarkoitetuille kansainvälisille, alueellisille tai hallituksista riippumattomille järjestöille,

- tarve varmistaa kyseisen elintarvikeaputoimen suurempi tehokkuus.

3. Jos elintarvikeapu myydään avunsaajamaassa, yhteisö vastaa ainoastaan poikkeustapauksissa sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

4. Yhteisö voi poikkeustilanteissa vastata myös elintarviketoimiin liittyvistä lentokuljetuksista aiheutuvista kustannuksista.

14 artikla

Yhteisö voi vastata lopullisista jakelukustannuksista, jos se on tarpeen kyseisten elintarvikeaputoimien moitteettomalle toteuttamiselle.

15 artikla

Yhteisön apu myönnetään avustuksena, jota ei makseta takaisin.

Apu voi kattaa toimien toteuttamisen kannalta välttämättömät ulkoiset ja paikalliset menot, mukaan lukien huolto- ja toimintamenot.

Tämän asetuksen mukaisia toimia eivät koske verot, tullit eivätkä vaikutukseltaan vastaavat maksut.

Mahdolliset vastikevarat käytetään tässä asetuksessa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti ja niitä on hallinnoitava yhteisymmärryksessä komission kanssa. Avunsaajamaan toimivaltainen viranomainen pitää kirjaa vastaanotetuista rahoista ja niiden käytöstä ja on velvollinen esittämään kirjanpitonsa.

16 artikla

Yhteisön avustukset voivat kattaa myös tässä asetuksessa säädettyjen toimien tehokkuuden lisäämisen kannalta tarpeelliset liitännäistoimenpiteet erityisesti neuvonnan, seurannan ja valvonnan sekä jakelun ja kentällä tapahtuvan koulutuksen osalta.

17 artikla

Tarjouspyyntöjen tekeminen ja tarjouskilpailuihin osallistuminen sekä julkiset markkinat ja sopimukset ovat yhtäläisin edellytyksin avoinna kaikille Euroopan unionin ja avunsaajamaan luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Edellä 11

artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimien osalta komissio voi ulottaa osallistumisoikeuden koskemaan myös Euroopan unionin ja avunsaajamaan luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä.

Komissio vahvistaa näiden toimien avoimuuden takaavan asianmukaisen julkisuuden tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä. Komissio huolehtii siitä, että asianmukaisen julkisuuden periaatetta sovelletaan myös välittäjinä toimivien järjestöjen toimiin.

18 artikla

Komissio voi nimetä henkilön, jolle annetaan valtuudet tehdä yhteisrahoitusta koskevia sopimuksia sen puolesta.

19 artikla

1. Komissio vahvistaa tässä asetuksessa tarkoitetun avun myöntämistä, käyttöönottoa ja täytäntöönpanoa koskevat edellytykset.

2. Apu pannaan täytäntöön ainoastaan, jos avunsaajamaa taikka kansainvälinen, alueellinen tai hallituksista riippumaton järjestö noudattaa mainittuja edellytyksiä.

20 artikla

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet elintarvikeapuohjelmien ja -toimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien moitteettoman toteutuksen varmistamiseksi.

Tätä varten jäsenvaltiot ja komissio antavat toisilleen kaiken tarvittavan avun sekä kaikki tarpeelliset tiedot.

III LUKU

Elintarvikeaputoimien ja elintarviketurvaa tukevien pikahälytysjärjestelmien ja varastointiohjelmien täytäntöönpanoa koskeva menettely

21 artikla

1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisön osuuden elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen

mukaisesta vilja-avun kokonaismäärästä, joka on sekä yhteisön että sen jäsenvaltioiden kokonaisosuus.

2. Komissio hoitaa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen yhteensovittamisen elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisen vilja-avun toimittamisen osalta ja valvoo, että yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kokonaisosuus kattaa vähintään mainitussa yleissopimuksessa määrätyt määrät[8].

22 artikla

Toimien 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja ottaen huomioon elintarvikeapua koskevat yleiset suuntaviivat komissio:

- vahvistaa luettelon tuotteista, joita voidaan hankkia apuun kuuluvina,

- vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt hankinnan, valvonnan ja arvioinnin osalta,

- vahvistaa tuotteiden jakautumisen eri avunsaajien kesken tuotteiden määrien ja kustannusten mukaisesti,

- muuttaa tarvittaessa tuen suuntaamista ohjelmien toteuttamisen aikana.

23 artikla

Komissio tekee 27 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja 25 artiklassa vahvistettuja rajoituksia noudattaen päätökset, joissa:

- myönnetään elintarvikeapua tai määrätään elintarviketurvaan liittyvistä tukitoimista ja joissa vahvistetaan tämän avun toimittamista koskevat edellytykset,

- kansainvälisille, alueellisille tai valtioista riippumattomille järjestöille myönnetään avustusta elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien rahoittamiseen,

- myönnetään tukea varastointiohjelmalle tai pikahälytysjärjestelmälle.

---

8 Neuvoston ja komission julistus suullisessa menettelyssä:

"Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että neuvostossa kokoontuneiden yhteisön puolesta toimivan neuvoston ja jäsenvaltioiden puolesta toimivien jäsenvaltioiden edustajien olisi yhdessä vahvistettava samanaikaisesti yhteisön osuus ja jäsenvaltioiden osuudet elintarvikeavusta. Tämän vuoksi komission neuvostolle toimittamaan ehdotukseen liittyy luonnos jäsenvaltioille kuuluvan kokonaisosuuden jakamisesta niiden kesken.

24 artikla

1. Noudattaen 21 artiklassa tarkoitettuja neuvoston päätöksiä ja 22 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä komissio päättää:

a) toimista kriisitilanteessa tai vakavassa elintarvikepulassa, jossa nälänhätä tai sen välitön uhka aiheuttaa vakavan vaaran sellaisen maan väestön hengelle tai terveydelle, joka ei pysty selviytymään elintarvikepulasta omien keinojensa ja varojensa avulla. Komissio toimii kuultuaan aiheellisimmalla tavalla jäsenvaltioita. Jäsenvaltioille annetaan kolmen työpäivän määräaika mahdollisten vastaväitteiden esittämiseen. Jos vastaväitteitä esitetään, 26 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastelee asiaa seuraavassa kokouksessaan[9].

b) avun toimittamista ja täytäntöönpanoa koskevista edellytyksistä ja erityisesti:

- avunsaajiin sovellettavista yleisistä lausekkeista,

- hankintamenettelyjen ja tuotteiden toimittamisen sekä muiden toimien toteuttamisen käynnistämisestä sekä niitä vastaavien sopimusten teosta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi komissiolla on valtuudet toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet elintarvikeavun toimittamisen nopeuttamiseksi.

Kussakin erityistapauksessa toimitettavan avun määrä on rajoitettava siihen määrään, jonka kohteeksi joutunut väestö tarvitsee selviytyäkseen tilanteesta ajanjaksona, joka periaatteessa on enintään kuuden kuukauden pituinen.

Komissio huolehtii siitä, että elintarvikeavun antamisen kaikissa vaiheissa annetaan etusija 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyille toimille.

25 artikla

Niitä toimia, joiden tämän asetuksen mukainen rahoitus on enemmän kuin 2 miljoonaa ecua, koskevat päätökset tehdään 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

26 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikeapukomitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

---

9 Julistus suullisessa menettelyssä:
"Yksityiskohtaiset säännöt ja jäsenvaltioiden määrä kirjallisessa menettelyssä esitettyjen vastaväitteiden huomioon ottamiseksi määritellään komitean työjärjestyksessä."

2. Komitean on tarkasteltava elintarviketurvan kustannuksiin sitoutumista koskevien ehdotusten pitkän tähtäimen vaikutuksia avunsaajamaihin kansallisella, alueellisella ja perhekohtaisella tasolla, ottaen huomioon tämän asetuksen 1 artiklassa vahvistetut periaatteet. Komitea erittelee myös yhteisön apua saavia elintarviketurvapolitiikkoja ja seuraa niitä sekä tarkastelee ehdotuksia yhteisiksi aloitteiksi.

3. Komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

27 artikla

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

28 artikla

1. Perustamissopimuksessa tarkoitetun täydentävyysperiaatteen soveltamisen varmistamiseksi sekä elintarvikeapua ja elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia koskevien yhteisön säännösten ja kansallisten säännösten tehokkuuden ja johdonmukaisuuden lujittamiseksi komissio pyrkii takaamaan, sikäli kuin mahdollista, omien toimiensa ja jäsenvaltioiden toimien sekä Euroopan unionin muiden politiikkojen tiiviin yhteensovittamisen sekä päätöksenteon tasolla että toiminnassa kentällä, ja se voi tehdä aiheellisia aloitteita yhteensovittamisen edistämiseksi.

   Tämän vuoksi jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kansallisista elintarvikeapua koskevista toimistaan sekä elintarviketurvan varmistamiseen tähtäävistä ohjelmistaan. Toimien 27 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti komissio vahvistaa kansallisista toimista ilmoittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Komissio huolehtii siitä, että yhteisön toteuttamat toimet yhteensovitetaan kansainvälisten järjestöjen ja elinten toimiin, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään kuuluvien järjestöjen ja elinten toimiin.

3. Elintarviketurvan alalla komissio pyrkii kehittämään yhteisön ja apua antavien kolmansien maiden yhteistoimintaa ja yhteistyötä.

4. Komiteassa vaihdetaan säännöllisesti tietoja yhteisön ja jäsenvaltioiden sekä näiden ja kansainvälisten järjestöjen ja apua antavien kolmansien maiden välisestä yhteensovittamisesta ja yhteistyöstä.

29 artikla

Komitea voi tarkastella mitä tahansa muita elintarvikeapua ja muita tässä asetuksessa tarkoitettuja toimia koskevia, puheenjohtajan omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä esille ottamia asioita.

Enintään kuukauden kuluttua päätöksestään komissio ilmoittaa komitealle hyväksymänsä elintarvikeapua tai elintarviketurvaa koskevat toimet ja hankkeet ilmoittaen niihin käytettävän määrän suuruuden, niiden ominaisluonteen, avunsaajamaan ja täytäntöönpanosta vastaavan yhteistyökumppanin.

Komissio ilmoittaa komitealle yhteisön elintarvikeapuna hankittavia tuotteita koskevat yleiset suuntaviivat.

30 artikla

Komissio arvioi säännöllisesti merkittäviä elintarvikeaputoimia todetakseen, onko näistä toimista päätettäessä määritellyt tavoitteet saavutettu ja antaakseen ohjeita tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio antaa määräajoin komitealle tietoja arviointiohjelmista.

Jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen arviointityön tulokset ja avun tehokkuuden parantamisen mahdollistavat erittelyt tai tutkimukset niin pian kuin se on mahdollista. Arviointityötä eritellään komiteassa. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät toteuttamaan yhteisiä arviointitoimia.

Komissio määrittelee yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti asianomaisille osastoille ja järjestöille ilmoitetaan arviointien tulokset ja joiden mukaisesti tuloksista tiedotetaan sisäisesti ja ulkoisesti.

31 artikla

Kunkin varainhoitovuoden päättyessä komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Tässä kertomuksessa esitetään talousarvion täytäntöönpanon tulokset maksusitoumusten ja maksujen osalta sekä vuoden aikana rahoitetut hankkeet ja ohjelmat. Kertomukseen sisältyy tiedot saman varainhoitovuoden aikana kansallisella tasolla sidotuista varoista, sikäli kuin se on mahdollista. Siinä on tärkeimmät hankkeiden ja ohjelmien

toteuttamiseksi avattuihin tarjouskilpailuihin liittyvät tilastotiedot (avunsaajamaittain, kansallisuuksittain jne. ryhmitettynä), sikäli kuin se on mahdollista.

Kertomuksessa on myös tämän asetuksen 2, 5 ja 8 artiklan mukainen kunkin toimenpidelajin kustannusten jakautumista koskeva selvitys.

Kertomuksessa on lisäksi tietoja elintarvikeavun tuottamien vastikevarojen avulla toteutetuista hankkeista.

32 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3972/86, (ETY) N:o 1755/84, (ETY) N:o 2507/88, (ETY) N:o 2508/88 ja (ETY) N:o 1420/87.

Yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankkimista yhteisöstä koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2200/87 sovelletaan siirtymäkauden ajan siihen asti, kunnes komissio antaa uuden hankintaa koskevan asetuksen.

Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kokonaisarvion yhteisön tämän asetuksen mukaisesti rahoittamista toimista sekä asetuksen tulevaisuutta koskevat ehdotukset ja tarvittaessa asetuksen muuttamista koskevat ehdotukset.

33 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

1. MAAT

LDC-maat (Vähiten kehittyneet maat)	Muut LIC-maat (Muut alhaisen tulotason maat GNP/henki < $ 675 vuonna 1992)	LMIC-maat (Alemman keskitulotason maat GNP/henki $ 676 - $ 2695 vuonna 1992)
Afganistan	Egypti	Albania
Bangladesh	Eritrea	Algeria
Benin	Ghana	Angola
Bhutan	Guyana	Anguilla
Botswana	Honduras	Armenia
Burkina Faso	Indonesia	Azerbaidžan
Burundi	Intia	Belize
Djibouti	Kenia	Bolivia
Etiopia	Kiina	Chile
Gambia	Nicaragua	Costa Rica
Guinea	Nigeria	Dominica
Guinea-Bissau	Pakistan	Dominikaaninen tasavalta
Haiti	Sri Lanka	Ecuador
Jemen	Tadžikistan	El Salvador
Kambodža	Timor	Entisen Jugoslavian valtiot
Kap Verde	Vietnam	Etelä-Afrikka
Keski-Afrikan tasavalta	Zimbabwe	Fidži
Kiribati		Filippiinit
Komorit		Georgia
Laos		Grenada
Lesotho		Guatemala
Liberia		Irak
Länsi-Samoa		Iran
Madagaskar		Jamaika
Malawi		Jordania
Malediivit		Kamerun
Mali		Kazakstan
Mauritania		Kirgisia
Mosambik		Kolumbia
Myanmar		Kongo
Nepal		Korean kansantasavalta
Niger		Kuuba
Päiväntasaajan Guinea		Libanon
Ruanda		Macao
Salomonsaaret		Marokko
Sambia		Marshallinsaaret
São Tomé ja Príncipe		Mikronesia
Sierra Leone		Moldova
Somalia		Mongolia
Sudan		Namibia
Tansania		Niuesaari
Togo		Norsunluurannikko
Tšad		Panama
Tuvalu		Papua-Uusi-Guinea
Uganda		Paraguay
Vanuatu		Peru
Zaire		Saint Helena
		Saint Vincent ja Grenadiinit
		Senegal
		Swazimaa
		Syyria
		Thaimaa
		Tokelau
		Tonga
		Tunisia
		Turkki
		Turkmenistan
		Turks- ja Caicossaaret
		Uzbekistan
		Wallis- ja Futunasaaret
		Miehitetyt alueet (Gaza ja Länsiranta)

2. ELIMET

WFP (Maailman elintarvikeohjelma) ICRC (Punaisen ristin kansainvälinen komitea) IFRC (Punaisen ristin kansainvälinen federaatio) UNHCR (YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu) UNRWA (YK:n palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelin)	FAO (YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö) UNICEF (YK:n lastenavun järjestö)

3. HALLITUKSISTA RIIPPUMATTOMAT JÄRJESTÖT

Eurooppalaiset, avunsaajamaan tai poikkeuksellisesti kansainväliset kehitystyöhön erikoistuneet hallituksista riippumattomat järjestöt

ISSN 1024-4492

KOM(96) 250 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI 11

Luettelonumero : CB-CO-96-263-FI-C

ISBN 92-78-05185-3

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg